

ŠKOLNÍ REVUE

FARLAB KAMION

**PŘEHLÍDKA
DRAVÝCH PTÁKŮ**

**HUDEBNÍ
PRODUKCE**

**SPORTOVNÍ
ÚSPĚCHY**

ANKETY

**ROZHOVOR SE
ZNÁMOU
SPISOVATELKOU**

**UKÁZKY
VÝTVARNÝCH
PRACÍ**

**JAK DÁT KOČCE
PILULKU**

20. května 2023

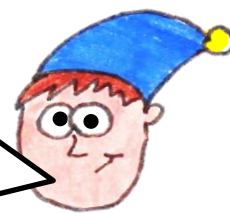
XVII. ročník, č. 3

ŠKOLNÍ REVUE

Bylo nebylo

Trocha muziky neuškodí	1
FarLab ve Střelicích	2
Velký úspěch v soutěži v anglickém jazyce	3
Výukový program ve vile Stiasni	4
Setkání s dravci	5
Pohádkový zápis	6
Přišli nám zahrát naši spolužáci	8
Sportovní okénko	9
<u>Rozhovory a anket</u>	
Rozhovor s p. učitelem Ondráškem	10
Rozhovor s paní spisovatelkou Smolíkovou	12
My a zvířata	15
Holky versus kluci	16
Známe naše učitele?	18
<u>Fotokomiks</u>	
Karma 3	21
<u>Recenze</u>	
Doporučujeme ke čtení	27
<u>Literární koutek</u>	
Olympijské slohovky	27
<u>Výtvarný koutek</u>	
Kresby k talentovkám	30
Obrázky z hodin výtvarky	30
<u>Zábava</u>	
Křížovky	35
Pár vtipů na závěr	36

Ahoj, jsem redakční
skřítek Střelík a vítám
Vás na stránkách
Školní revue. Hezké
čtení přeji.

Vydává: ZŠ a MŠ Střelice, Komenského 2,
664 41 Střelice

www: skolastrelice.cz

e-mail: skolnirevue@centrum.cz

Časopis vychází 4x ročně v 17 – 20 výtiscích a je distribuován zdarma.

Redakční rada

Šéfredaktorka: Mgr. Vlasta Sokolová

Redaktoři:

A.Andrš, 6.A, K.Chalupská, 6.A, S. Slováková, 6.A,
L.Trunečková, 7.A, A.Kutlvašrová, 8.A, J.Švestka, 8.A,
K.Zahradníková, 8.A, V. Švestka, 8.B,
E. Šimáková, 8.B, A.Mlčkovská, 8.B, R.Žídek, 8.B,
J.Holzer, 8.B, K.Zemanová, 8.B, A.Škárková, 9.B,
M.Audy, 9.A, J.Antoš, 9.A

Chyby a překlepy: skřítek Střelík

Foto na obálce: Aleš Kadlec, Bohumír Veselý. Lemka Benešová

TROCHA MUZIKY NEUŠKODÍ

V pátek 17. února 2023 po několika letech naši školu navštívili se svým výchovným koncertem manželé Kocůrkovi. Chvilí povídali o Himálajích, pak jsme se dověděli něco o nástrojích našich předků, zahráli nám skladby Vivaldiho, Coldplay a další známé „pecky“. Po skončení koncertu se našli nejen zájemci o rozmluvu s oběma zcestovalými muzikanty, ale dokonce i takoví, kteří se přidali k muzicírování se svým hudebním nástrojem. Některým se tak koncert protáhl, ale vůbec jim to nevadilo, protože zatím už běžela další vyučovací hodina...

Aleš Kadlec (upraveno), foto: Aleš Kadlec

FARLAB VE STŘELICÍCH

V týdnu od 27. do 31. února 2023 zaparkoval před střelickou školou kamion FabLab University. Uvnitř čekala na zvědavce prostor plný moderních výrobních strojů, kde se celý týden žáci různých věkových kategorií seznamovali s nejnovější technikou.

K vidění byl řezací plotter, laserová řezačka, kooperativní robot, modelovací frézka a 3D tiskárna. Žákovské skupiny se v přívěsu střídaly po celá dopoledne, pak byl kamion k dispozici i veřejnosti.

Aleš Kadlec (kráceno)

Naše šestá třída se workshopu zúčastnila v pondělí 27. února. Měli tam k vidění i k vyzkoušení věci, které jsem si přál. Prvně jsem viděl 3D tiskárnu, potom stroj, který tvaroval samolepky, a pak i laser, jenž ze dřeva řezal obrázky. Na konci programu jsme si mohli vyrobit jednu věc na památku. Já jsem si vybral minecraft sekeru.

Adam Andrš, 6.A

Sedmé třídy se do kamionu dostaly 19. a 31. února. V každé skupině bylo kolem patnácti lidí. Uvnitř jsme se dozvěděli něco o nových technologiích, ke kterým se moc často nedostaneme.

Když jsme vešli do kamionu, museli jsme se shodnout, co bychom si nejraději vyrobili. Měli jsme na výběr výrobek z laseru, 3D tiskárny a samolepku. Shodli jsme se na 3D tisku. Sedli jsme si k počítačům, kde jsme si navrhli, co budeme tisknout.

Všichni jsme si chtěli vytvořit klíčenku s nějakým textem. Když jsme si vše nachystali, mohli jsme jít tisknout. Doba tisku trvala cca 13 minut a celý program v kamionu nám zabral skoro dvě hodiny. Každopádně jsme poznali něco nového a něco jsme se i naučili. Takové kamiony by k nám mohly jezdit určitě častěji.

Laura Trunečková, 7.A

Foto: Aleš Kadlec

VELKÝ ÚSPĚCH V SOUTĚŽI V ANGLICKÉM JAZYCE

Naše škola se letos jako každý rok zúčastnila okresního kola soutěže v anglické jazyce, která se konala 28. února 2023.

Ze Střelice jsme pod vedením paní učitelky Zatloukalové vyrazili dva, Kristián Volánek z 8.B a já, Laura Trunečková ze 7.A. Do ZŠ v Brně Modřicích jsme se dostavili kolem osmé hodiny ráno a další hodinu jsme museli čekat, než začala první část soutěže

Tou byl poslech s porozuměním. Šlo o krátký text, u kterého jsme museli určit správná tvrzení či něco doplnit. Bylo to velmi snadné, podobné věci děláme i v věžných hodinách angličtiny.

Po poslechu už stačilo jen čekat, než budeme mít svých deset minut na to, abychom zazářili v konverzaci. Čekání bylo zdlouhavé, ale měli jsme dostatek času se psychicky připravit.

Když přišla naše chvíle, vylosovali jsme si téma, o kterém jsme měli mluvit, a dostali jsme chvíli na přípravu. Kristián si vytáhl cestování a já téma zvířata, jediné téma, které jsem srdečně nechtěla. Ale zákon schválnosti je zákon schválnosti.

Krátce jsme se představili a pak jsme mluvili k tématu, a by to nebylo tak jednoduché, kladli nám vcelku zajímavé otázky, například: „Jak lidé cestovali před sto lety?“ nebo „Kdybys byla zvíře, tak jaké a proč?“. (Ze mě by byl delfín, protože ti jsou vždy pozitivní).

Když jsme domluvili, tak už nám zbývalo jen čekat na výsledky. Moc velké iluze jsme si nedělali, ale dopadlo to lépe, než jsme si mysleli. Kristián se umístil na 12. místě z 27 soutěžících a já jsem nám to vyhrála.

„Toto střelická škola ještě nikdy nezažila. Vyhráli jsme spoustu soutěží, ale anglickou ještě nikdy,“ to mi bylo řečeno a musím říct, že je to skvělý pocit, když člověk najednou zjistí, že mu něco opravdu jde a může pro to najít využití.

Ale musím přiznat, že jsem měla vcelku štěstí, jelikož výsledky byly velmi těsné. A jsem neskutečně pyšná, že jsme to takto s Kristiánem zvládli, jelikož jsou to skvělé výkony a angličtina se nám do budoucna bude ještě hodit.

Laura Trunečková, 7.A,

Foto: Monika Zatloukalová

VÝUKOVÝ PROGRAM VE VILE STIASSNI

Vila Stiassni byla postavena v letech 1927-1929 pro rodinu židovského textilního továrníka Alfreda Stiassni. V roce 1938 celá rodina uprchla před hrozcí okupací do Londýna a následně přes Brazílii do Kalifornie, kde jejich potomci žijí dodnes.

Po válce vila začala sloužit k ubytování slavných a významných návštěv města Brna. Nocoval zde například kubánských prezident Fidel Castro i většina našich prezidentů.

Po sametové revoluci se vila pronajímala k oslavám narozenin nebo k pořádání svateb. V roce 2009 se dostala pod správu Národního památkového ústavu, který zahájil její obnovu. Pro návštěvníky byla slavnostně zpřístupněna 13. prosince 2014.

Václav Švestka, 8.B, foto: vila-stiassni.cz

V úterý 4. dubna 2023 se třída 8.B v doprovodu paní učitelky Hradečné a pana učitele Holešovského vydala do Brna na výukový program do Vily Stiassni.

Tento den jsme ráno museli jít do školy a potom jsme se vydali na vlakové nádraží a odjeli do Brna. V Brně jsme pak nasedli na šalinu a vyrazili do Pisárek, kde se vila nachází.

Ve vile nás čekala paní průvodkyně, která nám popovídala její historii a provedla nás po rozlehlé zahradě kolem. Potom nás vzala do interiéru, kde nás seznamovala s tím, jak se v ní kdysi žilo a v jaké místnosti se co dělalo.

Sice většina lidí spíš spala, než poslouchala, ale některé informace byly docela zajímavé, a kdo chtěl, tak vyšel ven obohacen o nové vědomosti.

SETKÁNÍ S DRAVCI

Ve středu 5. dubna 2023, den před velikonočními prázdninami, přijela na fotbalové hřiště do Střelic skupina jménem Zayferus, která chová dravce, například orla bělohlavého, sokola stěhovavého, sýčka a další. Ukazovali nám, jak létají, dokonce i někteří ptáci předvedli, jak uloví veverku a přivázanou na provázku. Kruté, ale co naplat, jsou to masožravci.

Představení dravců trvalo okolo hodiny a půl. Měli pro nás připraveny i soutěžní úkoly a odměny za jejich splnění, jež byly odstupňovány podle obtížnosti úkolu. Někteří získali jen drobné předměty, například kalendář, ale Bětka z 8.B dostala rodinnou vstupenku na vystoupení skupiny Zayferus v Lednici.

Trošku nás zlobilo počasí, bylo chladno, občas slunečno a jindy zase zataženo, ale i tak myslím, že si program všichni užili.

Karolína Chalupská, 6.A, foto: Aleš Kadlec

POHÁDKOVÝ ZÁPIS

Ve středu 26. dubna 2023 proběhl v naší škole zápis do prvních tříd. Na tuto akci se těšili především žáci 8. ročníku, kteří budou přijaté děti provázet na cestě jejich prvním školním rokem.

Převlečení za různé pohádkové postavy u vchodu vítali předškoláčky s jejich doprovodem, pomáhali jim s orientací v prostorách školy, na horní chodbě si přichystali stoly s židlemi a vytvořili tak stanoviště, kam po drobném přezkoušení ve třídách děti postupně přicházely a plnily různé úkoly – vybarvování omalovánků, hod míčkem, slalom s pingpongovým míčkem na lžici... Mrňousci si mohli nechat pomalovat obličej, vyfotit se ve fotokoutku, vyrobit si skřítku a zatančit si na taneční party. O zábavu neměli nouzi.

My, osmáci, jsme je mohli blíže poznat a už se moc těšíme na další setkávání, když nad nimi budeme držet ochranná křídla.

Adéla Kutlvašrová a Josef Švestka, 8.A, foto: Aleš Kadlec

Prvňáčky vítal i Shrek....

Pak je předal třeba mimoňům.

Po chodbách i ve třídách poletovaly elfky.

Na vše dohlížel pan král.

A nad ním ještě bděly paní učitelky.

Pohoštění bylo výborné a zábava taky.

A nakonec byl znaven i pan král...

...a mimoň přímo odpadl.

PŘIŠLI NÁM ZAHRÁT NAŠI SPOLUŽÁCI

Ve středu 10. května 2023 jsme se sešli v naší tělocvičně na dalším koncertě. Přišli nám předvést svoje hudební nadání naši spolužáci (současní i minulí), kteří navštěvují střelickou ZUŠ.

Koncert měl dvě části – nejprve vystupovali pro mateřskou školu a první ročník a poté pro zbytek základní školy. Prostor tělocvičny byl v druhé půlce koncertu žáky tak přeplněný, že bylo přímo s podivem, když se při příchodu a odchodu nikdo nezranil.

Na „jevišti“ se střídali jednotlivci i skupiny - dechová kapela Frajárenka, Grupa, Rychlá rota, Hawaii a další. Žáci vystupovali s dechovými, žestovými, strunnými, bicími a dalšími nástroji.

Z řad diváků se ozývaly pozitivní ohlasy. Rádi jsme po roce slyšeli talentované žáky ZUŠ a těšíme se opět za rok na viděnou i na slyšenou.

Kateřina Zahradníková a Adéla Kutlvašrová, 8.A, foto: Aleš Kadlec

SPORTOVNÍ OKÉNKO

ÚSPĚCH V SOUTĚŽI VE VŠESTRANNOSTI MLADÝCH OLYMPIJSKÝCH VÍTEŽŮ

Ve středu 22. března 2023 se v Ivančicích konal okresní přebor v OVOV, což je Odznak všestrannosti olympijských vítězů, kde soutěžící plní pět disciplín. Počítá se, kolikrát za 2 minuty závodník přeskočí přes švihadlo, kolik udělá kliků a kolik úderů do míče zvládne při driblování s basketbalovým míčem. Dále se měří, jak daleko doskočí při trojskoku z místa a jak daleko hodí medicinbalem.

Naše družstvo ve složení Alžběta Krupíková, Ella Havlová, Laura Dvořáková, Zuzana Cambalová, Martin Buchniček, Štěpán Ulbrich, Šimon Mlčkovský, Kryštof Židek obsadilo 3. místo. V soutěži jednotlivců získal ve své kategorii Martin Buchniček 2. místo, Kryštof Židek a Matyáš Mego 1. místo a tímto se kvalifikovali do krajského přeboru, který se uskuteční 23. května 2023 v Brně. Velkou odměnou pro naše sportovce bylo, že ceny předávala Šárka Kašpárková, bývalá mistryně světa v trojskoku.

Vladislav Kučera (upraveno), foto: Vladislav Kučera

ATLETICKÉ ZÁVODY 8. A 9. TŘÍD

Ve středu 27. dubna 2023 se konaly atletické závody pro nejstarší žáky a já jsem spolu se spolužákem Ondřejem Hebnarem jel také, ale ne závodit, nýbrž pomáhat pořadatelům. Na horním vlakovém nádraží na nás čekal pan učitel Kučera a už v 6:45 jsme odjžděli vlakem do Brna, abychom mohli co nejdříve pomáhat s chystáním a umístit se na nějaké stanoviště.

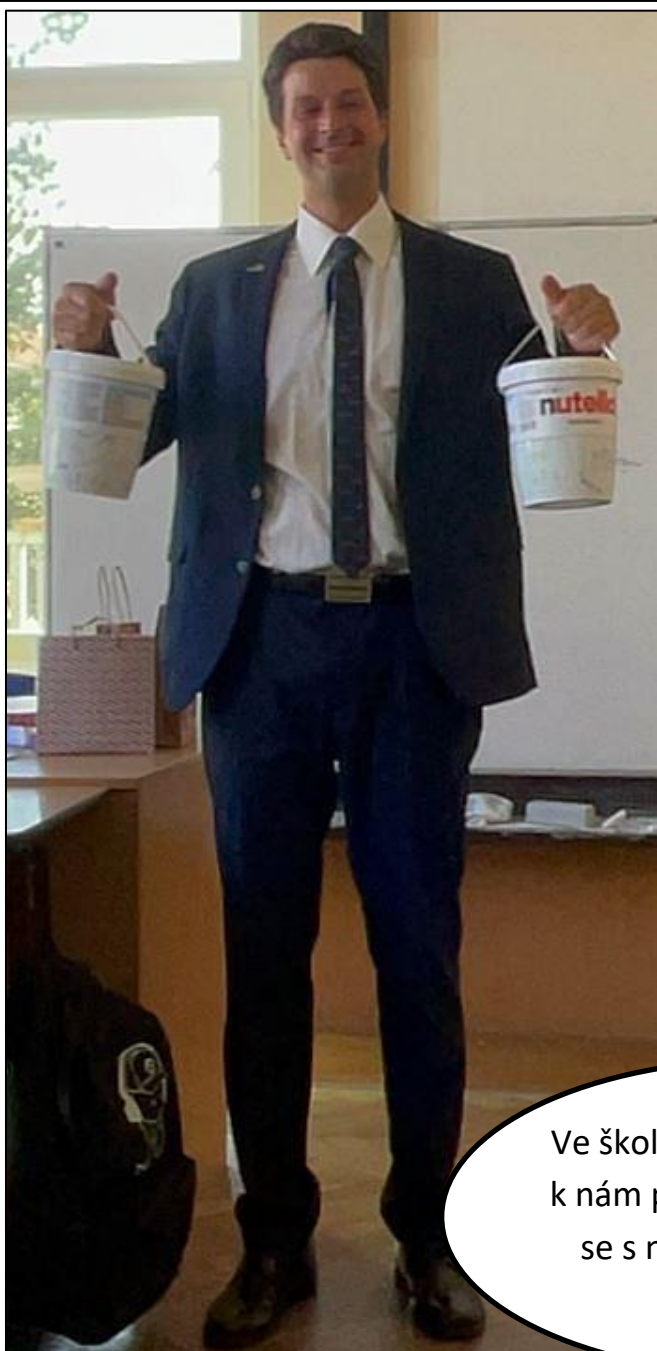
Druhá část naší výpravy, ve které byli naši sportovci David Brtník, Jakub Rusanov, Lukáš Kalianko, Ondřej Charvát, Martin Buchniček, David liška a Přemek Pelikán dorazila na atletický stadion VUT pod vedením pana učitele Veselého o něco později.

Co se týče naší práce, tak jsme nakonec pouze hrabali písek u skoku do dálky, takže nic moc. Zato našim sportovcům se poměrně dařilo, tedy až do doby, kdy jim soupeři zbrzdili předání kolíku při štafetě. Nakonec náš tým skončil v celkovém pořadí sedmý, což nebyl špatný výsledek.

Miroslav Audy, 9.A

ROZHOVOR S PANEM UČITELEM ONDRÁŠKEM

Letos posílil řady našich učitelů pan učitel Petr Ondrášek. Ujal se hodin informatiky, fyziky, pracovních činností a tělesné výchovy. Pochází ze Střelic a dnes bydlí v nedalekých Radosticích. Jinak o něm toho moc nevíme. Pojdme to napravit.

Slyšeli jsme, že jste vy sám byl žákem naší školy. Je to pravda?

Ano, je to pravda...

Které předměty jste měl rád a které ne?

Mezi mé nejoblíbenější předměty patřil tělocvik a přírodopis. Kreslení a zpěv nepatřily mezi mé silné stránky.

Které učitele jste měl nejraději a proč?

Na tuto otázku nemohu jednoznačně odpovědět, jelikož mám velmi dobré vzpomínky na všechny členy tehdejšího pedagogického sboru.

Jaký jste byl žák?

Myslím, že jsem jako žák nijak extrémně nevyčínal z davu.

Dostal jste někdy nějakou poznámku?

Ano, dostal. Za mírné porušení kázně, které nebylo v souladu se školním řádem.

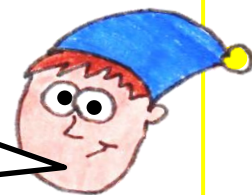
Na který ze školních výletů nejraději vzpomínáte?

Určitě na cyklisticko-vodácký kurz na jezu Krkavec v deváté třídě.

Jaké jste měl koníčky? Chodil jste do nějakých kroužků?

Mezi mé koníčky patřilo hraní her na počítači, airsoft, potápění, rybaření. Z kroužků jsem navštěvoval volejbal.

Ve škole v Ořechově, odkud k nám pan učitel přestoupil, se s ním opravdu sladce rozloučili!

Jak dlouho učíte? Učil jste i na nějaké jiné škole?

Učitelem jsem třetím rokem. Dříve jsem vyučoval na ZŠ v Ořechově.

Chtěl jste být učitelem už jako malý?

Jako malý jsem měl jiné představy o svém budoucím povolání, chtěl jsem být policistou nebo vojákem.

Co je na práci učitele nejtěžší?

Zjednat kázeň žáků.

Jaký typ žáků je pro Vás nejhorší?

Ti lenošní...

Jak trávíte volný čas, co Vás baví?

Většinu času po práci věnuji rekonstrukci domu a své rodině. Ve svém volnu rád muškařím, jezdím na kole, renovuji a skládám motoveterány do roku 1945. Také se zabývám chovem včel a rybolovem.

Cestujete rád? Kde se Vám nejvíce líbilo nebo stále líbí?

Ano, cestování mě baví. Rád se vracím k moři, protože mě baví přístrojové potápění a freediving, který nejraději realizuji v Egyptě a Chorvatsku.

Telegraficky:

Oblíbené zvíře/zvířata: *ryby, pes.*

Oblíbené jídlo/jídla: *svíčková, grilovaný steak.*

Oblíbená (vysněná) značka auta: *Škoda Favorit, Aero 30.*

Oblíbené filmy: *Někdo to rád horké, Nebožtíci přejí lásce, trilogie Slunce seno...*

Oblíbení herci: *Jack Lemmon, Tomáš Holý.*

Oblíbená hudba: *Glenn Miller, Chuck Berry, Elvis Presley, Edith Piaf, The Beach Boys, Banjo Band Ivana Mládka.*

Oblíbený videoklip: *Hooked on a feeling od Davida Hasselhoffa.*

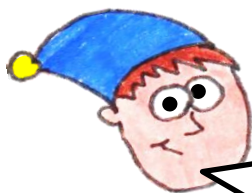
Děkujeme za rozhovor.

Jakub Holzer a Robert Židek, 8.B

Foto: Petr Ondrášek

ROZHOVOR S PANÍ SPISOVATELKOU KLÁROU SMOLÍKOVOU

Ve středu 3. května 2023 navštívila naši školu, konkrétně 3. třídy, spisovatelka Klára Smolíková a strávila s našimi dětmi skoro celé dopoledne. Možná někteří její knihy znáte, a pokud ne, třeba vás náš rozhovor bude motivovat, abyste si některou z jejích knih přečetli. Je jich celá řada, stačí se zeptat „strýčka Googla“.

Pár slov o paní spisovatelce

Narodila se v roce 1974, vystudovala gymnázium a pak pokračovala na Filozofické fakultě UK. Brzy začala psát pohádky, komiksy či zábavně vzdělávací články do dětských časopisů, které pak ilustroval její tehdejší manžel Honza Smolík. Podílela se také na několika učebnicích a vytvářela pracovní listy. Deset let učila na střední škole v Táboře a tři roky působila v Husitském muzeu.

Když se vrátila do Prahy, působila v Národním muzeu jako vedoucí vzdělávání. S muzei nyní spolupracuje jako externista. Vymýšlí dětské výstavy, koncepce expozic či naučných stezek, připravuje programy, píše scénáře vzdělávacích portálů a filmů.

K publikovaným materiálům pořádá semináře pro učitele i knihovníky, připravuje besedy pro dětské čtenáře ve školách a knihovnách. Přispívá do časopisů a píše metodické publikace.

Knihy, které píše, jsou převážně určené dětem. Prvními čtenáři byly její

vlastní děti, syn Tobiáš a dcera Jorika.

Když děti povyrostly, troufla si Klára napsat taky něco pro starší čtenáře – detektivky, fantasy, komiksy...

Je s podivem, co všechno zvládá. A jak se jí to daří? Na to najdete odpověď v našem rozhovoru.

Napsala jste celou řadu knížek pro děti a mládež. Četla jste vy sama jako dítě ráda? A jaké knihy Vás bavily?

Ano, četla jsem pořád. Hlavně dobrodružné příběhy. Musíte si uvědomit, že to bylo v osmdesátých letech a nějaké sci-fi nebo fantasy knihy, které jsou dnes in, skoro vůbec nebyly, takže to byly klasické dobrodružné knihy, které bych dneska už asi nečetla, ale tehdy jsme byli rádi za Verneovky, Májovky a knihy, které četli už naši rodiče, a dokonce některé i prarodiče.

Měla jste nějakého zvlášť oblíbeného autora?

Měla jsem ráda Verna. Líbilo se mi, že toho napsal hodně a ty knížky byly tlusté. Některé jsem četla i víckrát. Na prázdniny, kdy zavírala knihovna, jsem si speciálně půjčovala Verneovky, aby mi vystačily na celé letní prázdniny.

Zkoušela jste také sama psát nějaké příběhy? A o čem byly?

Ne. Když jsem si jako dítě představila, že bych dělala něco s knížkami, tak by to byly ilustrace. Hodně jsem kreslila a vlastně mě nikdy nenapadlo, že bych mohla psát knihy. Zároveň jsem však věděla, že až tak v tom kreslení dobrá nejsem. Chodila jsem do ZUŠ i na gymplu, a tak jsem viděla, že jsou i lepší než já, takže z toho nakonec nic nebylo.

Jaké jste měla koníčky?

Já slovo koníčky nemám ráda, ale zrovna to čtení by byl můj koníček. Jde spíš o to, co jsem tehdy dělala. Bavil mě Pionýr, což teď zní zvláště, ale my jsme měli Pionýra, který fungoval podobně jako dnešní Skaut. Chodili jsme na výpravy, jezdili na tábory, to mě bavilo. Nebavily mě sporty, když jsem se snažila najít nějaký sport, ve kterém bych vynikala, zjistilo se, že takový sport asi ani není, možná tak pétanque... Také jsem hrála na klavír, ale tam se ukázalo, že mi to vůbec nejde. To je cesta mých neúspěšných koníčků, to čtení mi vlastně šlo nejlépe.

Které předměty Vás ve škole bavily a které jste naopak moc nemusela?

Já jsem si myslela, že se budu věnovat biologii, ta mě bavila hodně. Taky mě bavila chemie, matematika a fyzika. Když jsem šla na gymnázium, myslela jsem si, že budu dělat přírodní vědy. Ale na gymnáziu jsem měla výborné učitele na dějepis, filozofii a češtinu a poměrně „marné“ učitele na ty přírodovědné předměty. A tak jsem šla nakonec studovat filozofickou fakultu.

Co Vás přivedlo k psaní knih?

Náhoda. Přišlo to poměrně brzo, už na vysoké škole. Můj muž se rozhodl, že bude ilustrátor. A zjistil, že to bude dobré rozhodnutí, ale neměl spisovatele, který by mu psal příběhy, které by mohl ilustrovat. Takže já jsem pro něho začala psát texty do různých časopisů, ke komiksům – třeba do čtyřlístku – a pak i knížky. Dlouho mi nedocházelo, že bych mohla být spisovatelka, brala jsem to tak, že on je ilustrátor a já píšu, aby on měl co ilustrovat. Pak jsme měli malé děti, tak jsme na nich naši tvorbu odzkoušeli.

Čerpáte ve své tvorbě i z osobního života a z vlastních zkušeností?

Určitě, hlavně čerpám ze všeho, co potkám. Potkat spisovatele je hrozně nebezpečné a naštvat spisovatele je přímo fatální – on vás dá do dalšího svého příběhu. Ne, že bych psala přímo o tom, co já prožívám, ale pozoruji svět kolem sebe. Už se mi stalo, že studenti, které jsem učila, v mé knize poznávali

nejen sebe, ale i jiné lidi z okolí. A proto mám ráda besedy, kde vás pozoruju, pozoruju a pak vás dám do knih.

Píšete knížky pro děti, vydáváte odborné knihy, podílíte se na tvorbě učebnic, píšete do časopisů, působíte jako scénáristka, pořádáte workshopy... Jak to všechno stiháte?

Baví mě to. Proto jsem říkala, že nemám ráda slovo koníček. Já vlastně se celý život snažím dělat to, co mě baví. Jsou lidi, kteří to mají udělané tak, že mají práci a potom ty koníčky. Já vlastně koníčky nemám, protože to, co dělám, mě baví. Když se dostanu k nějaké práci, tak si říkám, jestli mě to bude bavit, a pak se v tom snažím najít to, co mě baví. Baví mě třeba i učení. Nejdřív jsem se toho bála, protože jsem neměla vystudovanou pedagogiku, ale udělala jsem si to tak, aby mě to bavilo a bavilo to i mé žáky. Podle mě stiháte víc věcí, když vás to baví. Ale jeden koníček řeknu – baví mě poslouchat audio knihy. Poslouchám je ve volném čase – i teď, když jsem sem jela, tak jsem je v autě poslouchala.

Telegraficky:

Oblíbená barva: červená.

Oblíbené zvíře: osmák.

Oblíbená květina: frézie.

Oblíbené jídlo: Mám ráda sladké a je to trošku nebezpečné...

Oblíbená země: Mám ráda Skandinávii. Ráda tam jezdím, protože je tam dobrý přístup ke knihám.

Děkujeme za rozhovor.

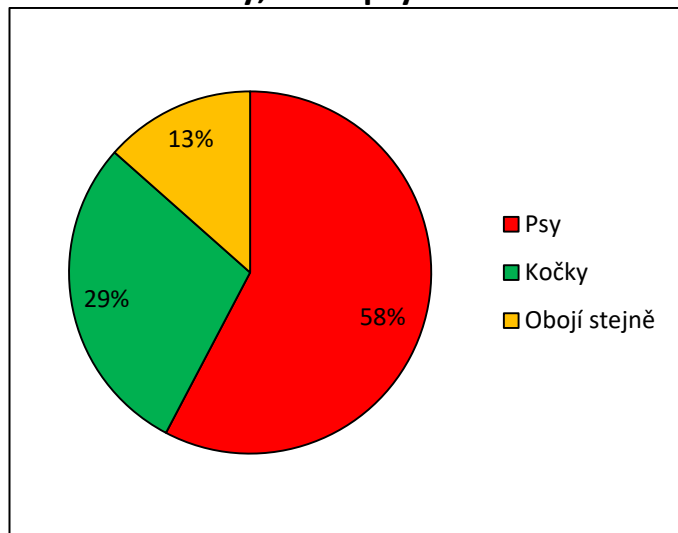
*Anna Mlčkovská, Eliška Šimáková,
Jakub Holzer a Václav Švestka, 8.B*

Zdroj: <http://klarasmolikova.cz/>

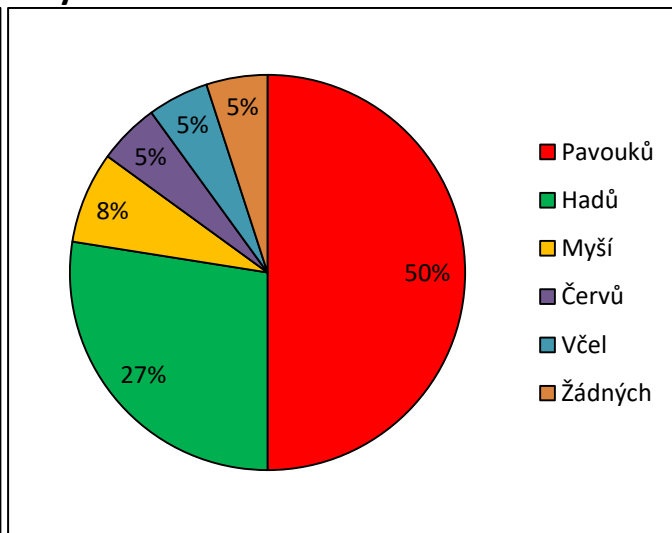
Foto: Eva Buchníčková

MY A ZVÍŘATA

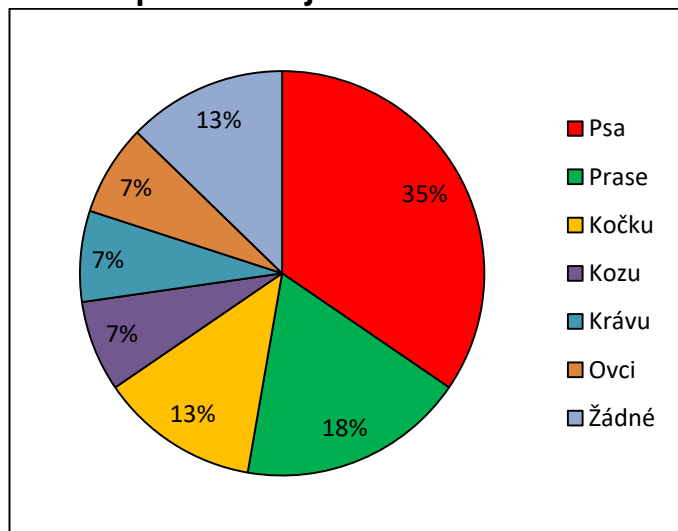
Máš radši kočky, nebo psy?

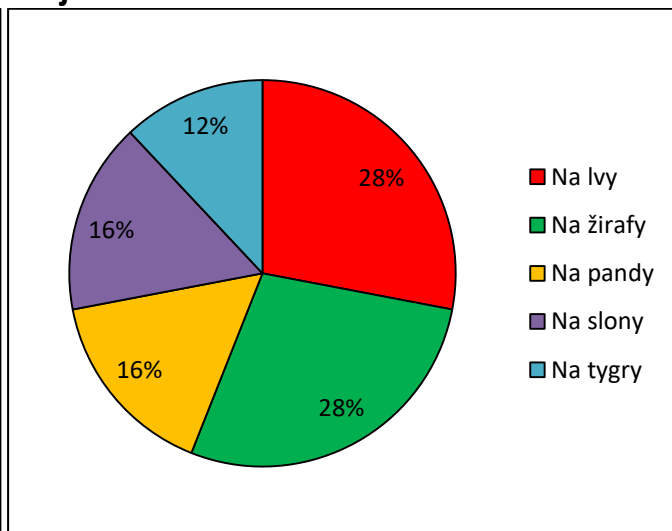
Jakých zvířat se štítíš?

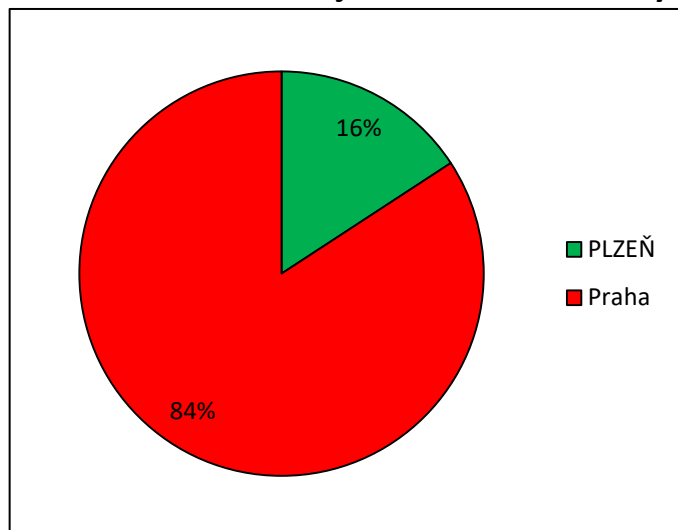
Umíš napodobit nějaké zvíře? Jaké?

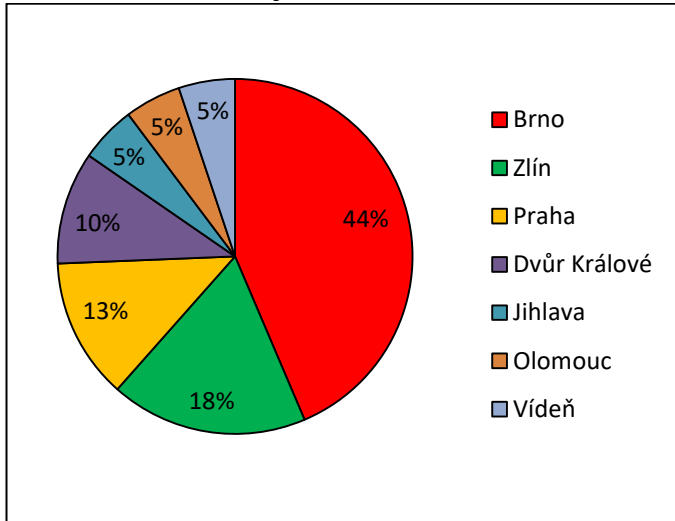
Na jaká zvířata v zoo se rád díváš?

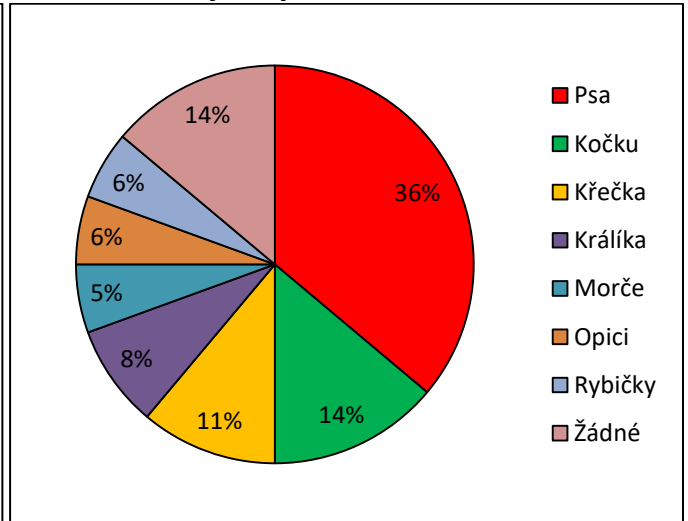
Která zoo v ČR má nejvíce druhů zvířat? Vyber z nabídky: Plzeň, Praha, Brno, Olomouc, Dvůr Králové. (Správná odpověď je Plzeň.)

Která zoo se ti nejvíc líbí?

Které zvíře by sis přál mít doma?

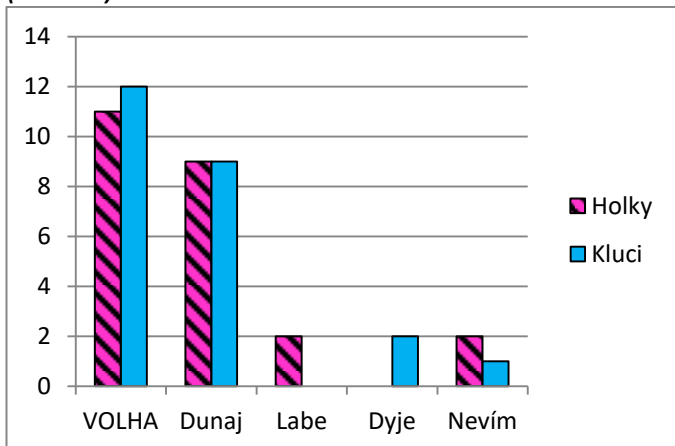

Karolína Zemanová z 8.B a Sofie Slováková z 6.A, foto: aktivnidite.cz

HOLKY VERSUS KLUCI

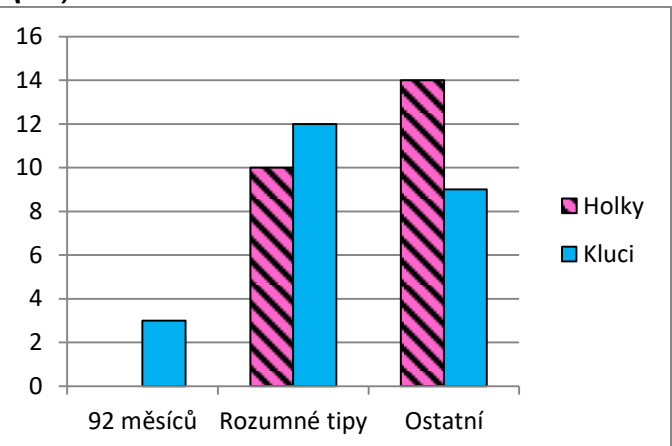
Jak se jmenuje nejdelší evropská řeka?

(Volha)

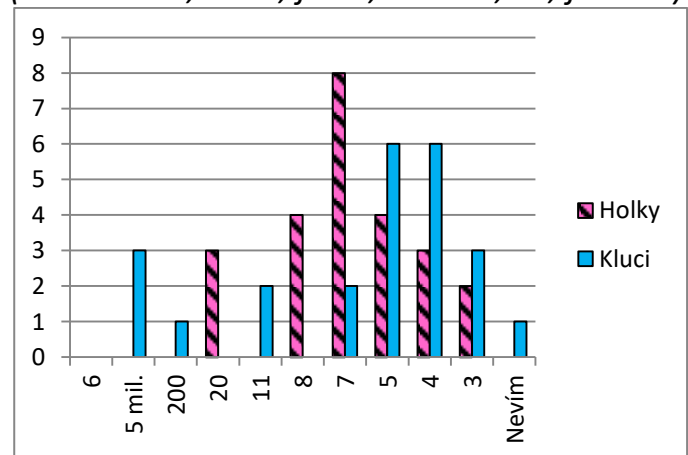
Kolik měsíců má planeta Jupiter?

(92)

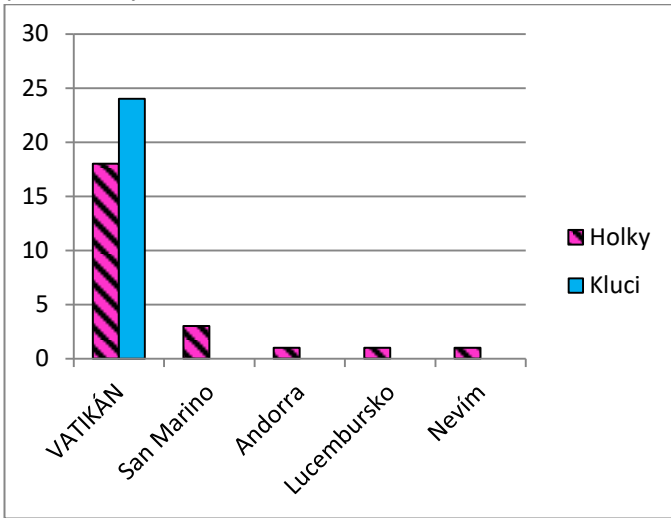

Kolik druhů původních jehličnanů roste v České republice?

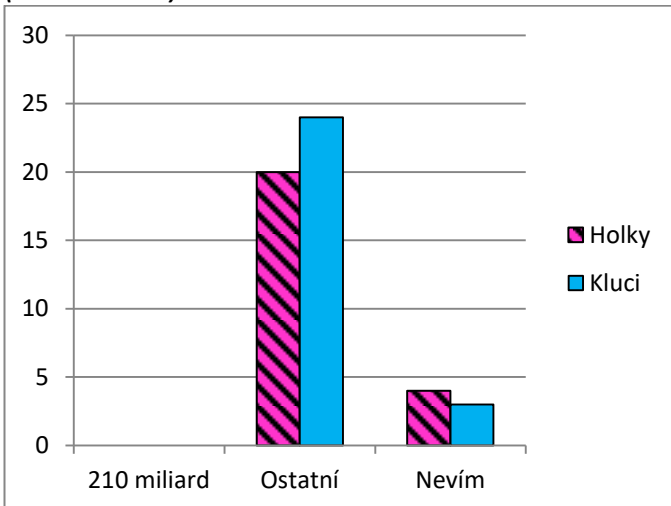
(5–borovice, smrk, jedle, modřín, tis, jalovec)

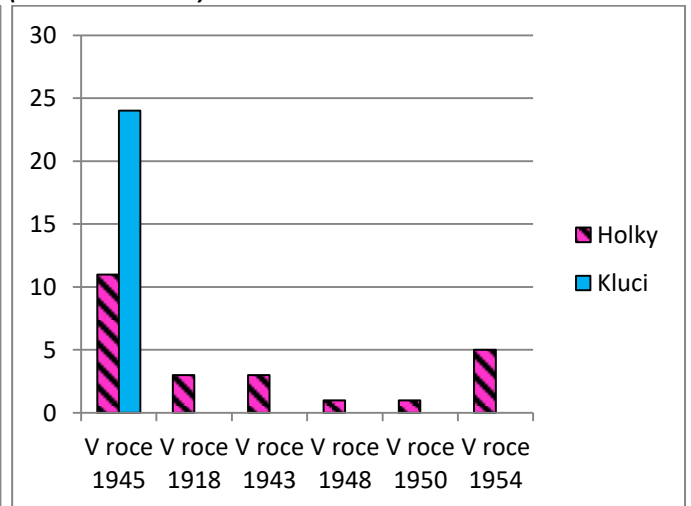
Jak se jmenuje nejmenší stát na světě?
(Vatikán)

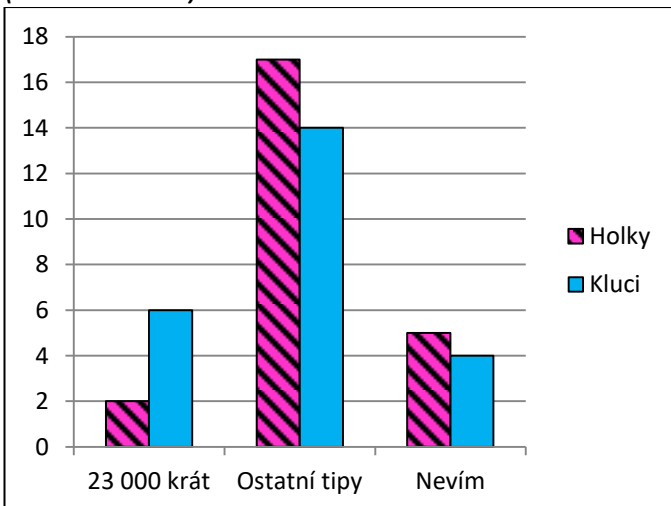
Kolik litrů vody je na Zemi na člověka?
(asi 23 000)

V kterém roce skončila 2. světová válka?
(V roce 1945)

Kolikrát se člověk za den nadechne?
(23 000 krát)

Že by ti naši kluci byli opravdu tak geniální? V tomto kole opět vyhráli. Celkově jim tedy v letošním klání patří celkové vítězství. Redaktor Mirek už bude od září někde na střední škole, jsem zvědavý, kdo ho nahradí...

Miroslav Audy, 9.A, foto: wikipedia.com

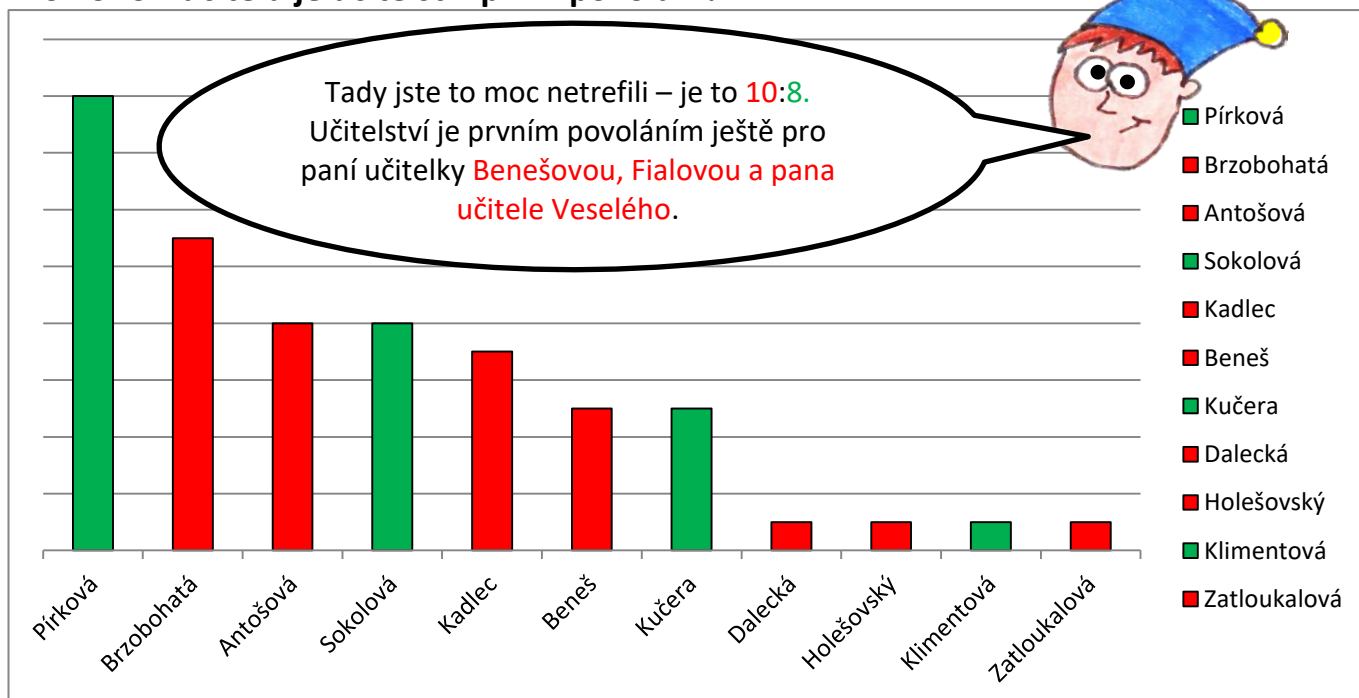
ZNÁME NAŠE UČITELE?

Máte před sebou další díl našeho anketního seriálu, který nám prozrazuje, jak vidíte své učitele na druhém stupni. Stejně otázky jsme opět položili i učitelům.

Správné tipy jsou zbarveny červeně, špatné zeleně.

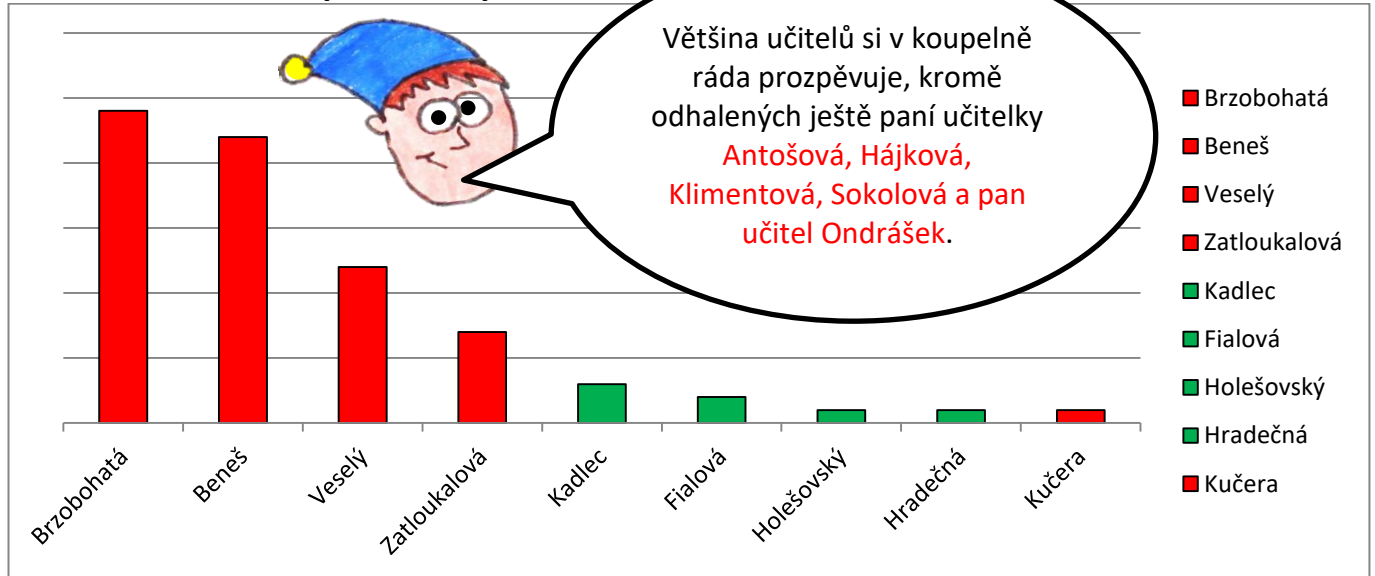
Pro koho z učitelů je učitelství první povolání?

Kdo z učitelů měl jako žák rád předměty, které učí? (A dá se očekávat, že mu i šly.)

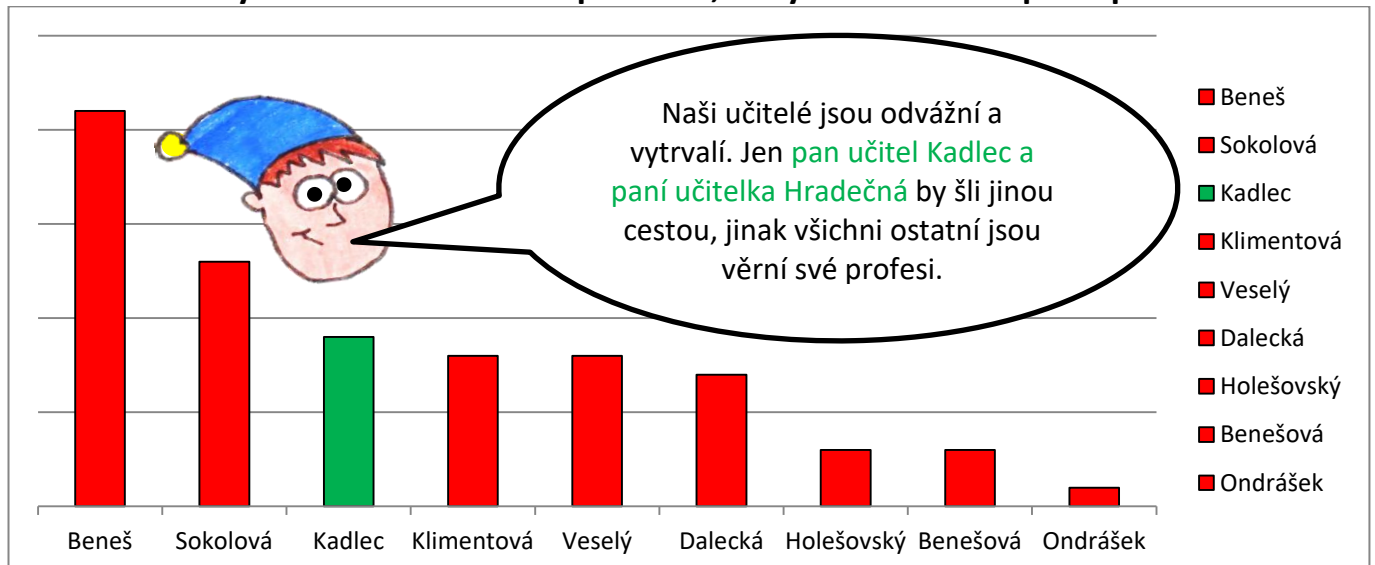
Kdo z učitelů si rád zpívá v koupelně?

Kdo z učitelů se připravuje na výuku i psychicky?

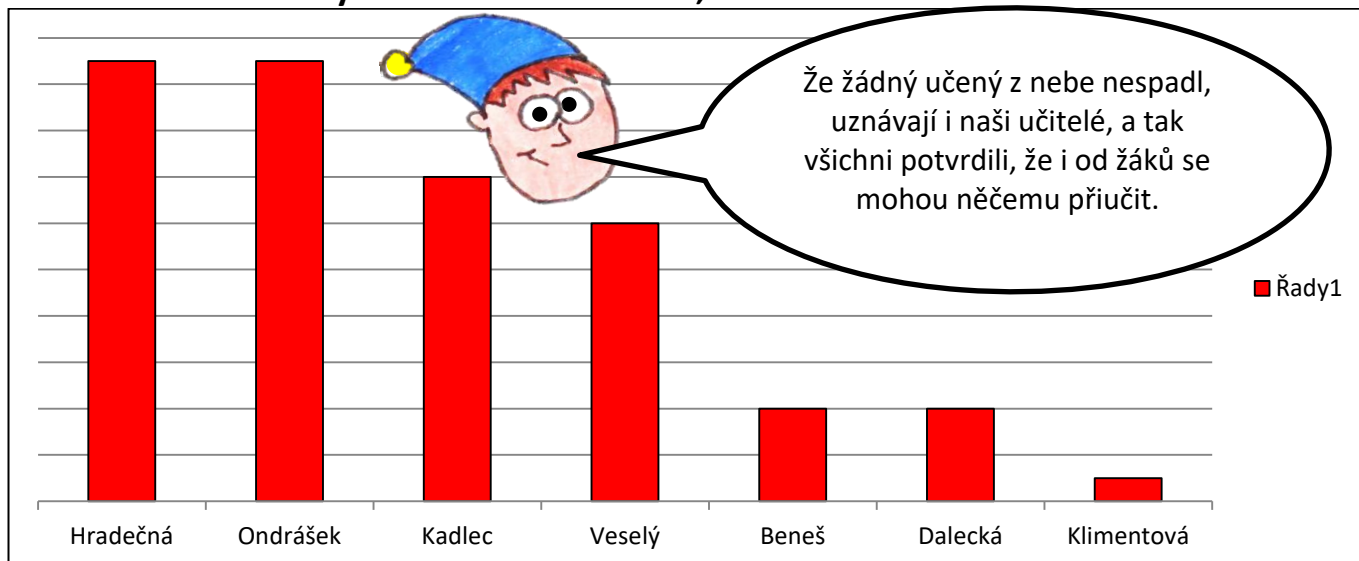

Kdo z učitelů by znovu šel do tohoto povolání, i když zná všechna pro a proti?

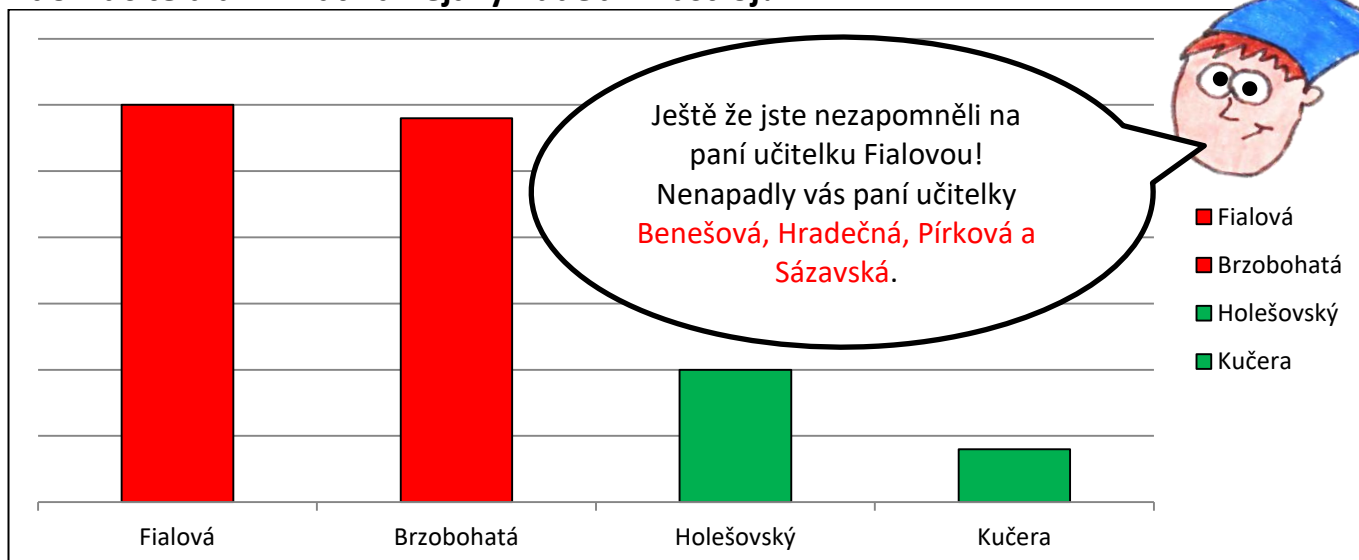

ROZHOVORY A ANKETY

Kdo z učitelů se někdy od žáků dověděl něco, co nevěděl?

Kdo z učitelů umí hrát na nějaký hudební nástroj?

Adéla Kutlvašrová a Kateřina Zahradníková z 8.A

REEEEKLAAMAAAAA

SUPERŠLEHAČKA

NAŠE SUPER ŠLEHAČKA JE MIMOŘÁDNĚ CHUTNÁ. UDĚLALI JSME SOCIÁLNÍ EXPERIMENT S TYGREM. JE ZNÁMO, ŽE TYGŘI ŠLEHAČKU NESNÁŠÍ, AVŠAK TENHLE TYGR SI NA ŠLEHAČCE OBZVLÁŠT POUCHUTNAL.

Zdroj: redakční archiv

PŘÍPAD ZTRACENÉHO UČITELE

(Pokračování)

Toho ztraceného učitele si ti kluci určitě vymysleli!

Ale fakt jako!!!

Detektivka našťavaně odchází...

Po cestě našla papírek a zavolala kluky.

HALOOO!!!

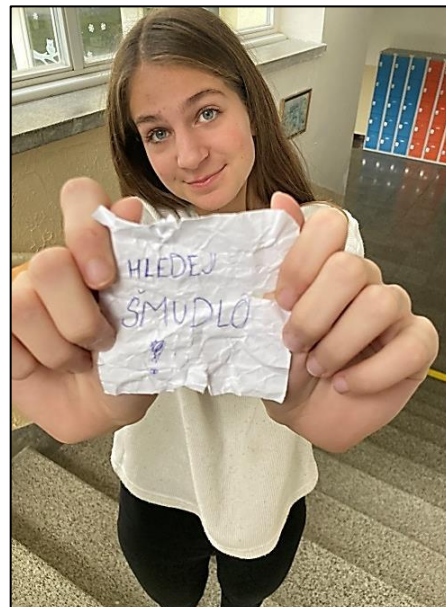
Co se děje?

Už běžíme.

Dívej, co tam je napsané.

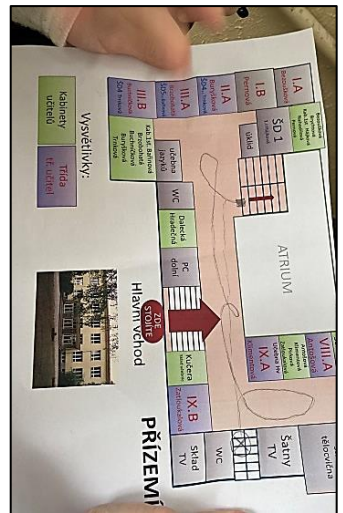

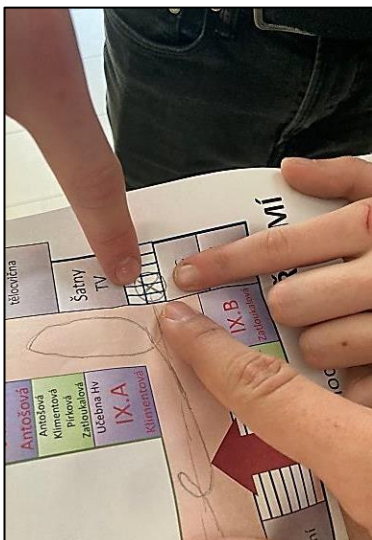
Koukají se na mapu.

Ty krásó! Musíme ho najít.

Tudy!

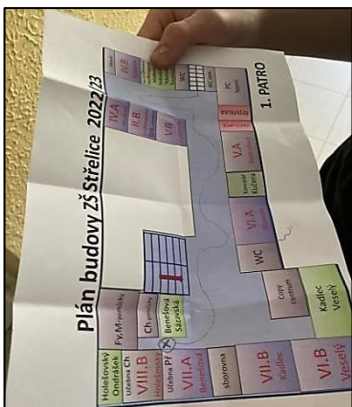
Hele, další indicie.

Koukněte!

Tady někde to má být...

Jdou podle mapy.

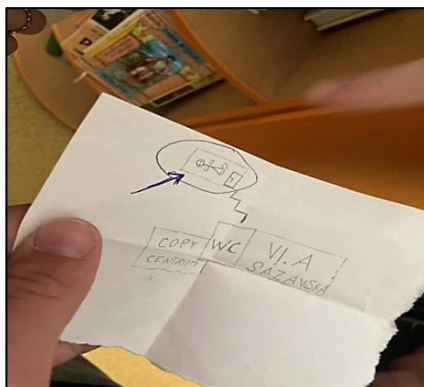
Hledají další indicie mezi knihami.

Něco mám, to by mohlo být ono!

Ještě zkoumají mapy...

Musíme jít k těm dveřím.

S dovolením,
pánové...

Já vám ukážu,
jak se to dělá!

To chci vidět...

Tak koukejte!

Hotovo!

Za ní!

Je zamčeno! Už
nikam neutečeš!

Jsi zatčena za vraždu
učitele!

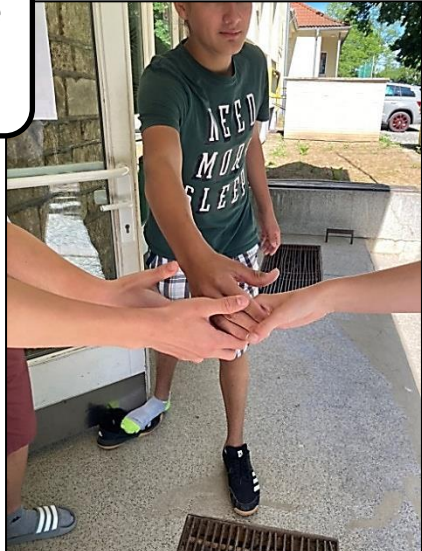

Šup do vězení!

To se vám vymstí!!!

Děkujeme, detektivko, že jste nám pomohla vyřešit záhadu našeho ztraceného učitele.

Sbohem!

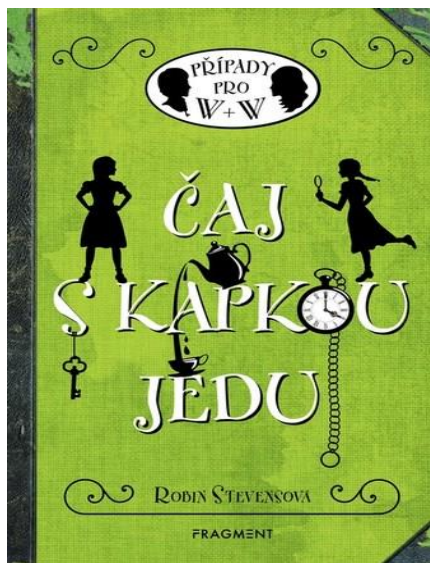
A detektivka odjíždí řešit další případy....

Vyrobila Company redaktors, 8.B.
Scénář a režie: Eliška Šimáková
Hlavní fotograf: Eliška Šimáková
Hráli: Eliška Šimáková
Anna Mičkovská
Jakub Holzer
Václav Švestka
Robert Židek
Pan učitel Kadlec
Grafika: Eliška Šimáková
Anna Mičkovská
Jakub Holzer

DOPORUČUJEME K PŘEČTENÍ

ROBIN STEVENSOVÁ: PŘÍPADY PRO W+W ČAJ S KAPKOU JEDU

Anotace: Hazel a Daisy tráví jarní prázdniny u Daisyiny rodiny a těší se na narozeninovou oslavu, kterou pro Daisy připravila její matka. Na narozeninovou oslavu ale nepřijedou jenom kamarádky Rybka a Kitty, ale i pan Curtise, kterého Daisy nikdy neviděla. Během narozeninové oslavy se panu Curtisovi udělá špatně a po pár hodinách umírá. Naneštěstí se v městě, kde Daisy bydlí, strhne silná bouře, a tak nemůže nikdo od policie přijet, aby případ vyšetřil. Hazel a Daisy se tedy rozhodly, že podezřelou smrt objasní. Nic ale není tak jednoduché, jak to zprvu vypadalo. Všichni totiž mají nějaké tajemství, někteří dokonce i dvě.

Recenze: Příběh byl originální a velmi napínavý a našly se tam i vtipné pasáže. Na tuhle knihu jsem čekala hodně dlouho, ale naštěstí jsem se dočkala. Četla se mi celkem dobře a dávám jí plný počet hvězdiček.

Hodnocení: ★★★★★

CONNIE GLYNNOVÁ: ZÁPISKY Z ROSEWOODU PRINCEZNA V NESNÁZÍCH

Anotace: Minulý rok se Saskia pokusila unést princeznu z Maradovie a teď je kvůli tomu ve vězení, ale jen ona ví, co mají leviatáni v plánu. Hluchého Percyho Buttera v létě unesla skupina jménem leviatáni. Ellie, Lottie a Jamieho čeká druhý rok v Rosewoodu. Pro Jamieho je ale překvapení, že jeho nový spolubydlící je zrovna unesený Percy Butter. Ellie a Lottie mezitím potřebují přemluvit Anastaciu aby letěla do Maradovie a promluvila se Saskií. Ta jediná má totiž informace o leviatánech, které potřebují získat. Na konci školního roku jedou všichni členové šermířského družstva a jejich kamarádi na šermířský turnaj. Protože na místě, kde se turnaj koná, by měl být návod na vražednou zbraň, má Binah, kamarádka Lottie a Ellie, nápad. Zatímco Ellie a Anastacia budou na turnaji soutěžit, Lottie a Jamie budou hledat ten návod. Ale co když se vše pokazí? Co když během pátrání přijdou na to, že Lottie je skutečná princezna? Nebo že leviatáni jsou mnohem mazanější, než předpokládali, a že nebezpečí je blíž, než si mysleli? Bude v Rosewoodu někdy ještě bezpečno?

Recenze: Druhý díl série Zápisky z Rosewoodu je fakt hodně napínavý, dobrodružný a vtipný. Jsem hodně zvědavá, jak tenhle příběh bude pokračovat. Kniha byla velmi čtivá a já se od ní nemohla odtrhnout. Knihu jsem si vybrala proto, že mě zaujal název a obal, který je plný tajemství. Knihu hodně doporučuj, hlavně dívkám.

Hodnocení: ★★★★★

Slováková Sofie, 6.A

OLYMPIJSKÉ SLOHOVKY

CO SE MI NA LISTOPADU LÍBÍ A NELÍBÍ

V každém čísle Školní revue uveřejňujeme povedené slohové práce. Tentokrát jsme vybírali mezi pracemi, které psali naši osmáci a devátáci na téma zadané v olympiádě z českého jazyka. Ta probíhala na podzim, a tak se listopadové téma k dnešnímu jarnímu období moc nehodí, ale snad to nebude vadit... Konec konců dá se tak hezky psát i o jiných měsících.

Obr.: redakční archiv

Tak jako každý rok opět je tu podzimní měsíc listopad. Mnoho lidí jej nemá rádo, což je snad i pochopitelné. Vždyť velmi často prší, je chladno, venku bláto. Dny se zkracují, to také náladu nezlepší.

Ale přece se najdou lidé, kterým se tento měsíc líbí. Připomeňme si krásy tohoto měsíce a kouzlo podzimu...

Příroda se ukládá k zimnímu spánku a stromy svlékají listí. Není to nádherné? Ten svěží vzduch, ta rozmanitá paleta barev, kterou každoročně můžeme obdivovat v lesích. Jak je to ale možné? Viděl snad nějaký ptáček, ježek či strom kalendář? Snad každý si odpoví, že ne. Všechny organismy totiž moc dobře ví, kdy je jejich čas.

My lidé jsme v dnešní době od přírody odpojeni, už jsme se naučili nevnímat si života kolem nás a surově jej ignorujeme. Podzim ale dává dobrou příležitost to napravit. Tu nejkrásnější přírodu, tu pro nás nejprospěšnější, máme na dosah ruky. Příroda nám totiž neposkytuje nejen lék na fyzický zdravotní stav, ale i na často opomíjenou psychiku.

Když člověk jde za smrákání lesem, vdechuje léčivou vůni stromů, dojde mu, jak je malý v porovnání s celou matkou

přírodou. Nemusí být u moře, vylézt na vysokou horu. I lužní les kousek od domu nám to poví, stačí mu jen naslouchat. Uvědomit si to, to by prospělo celému lidstvu, možná by si lidé začali vnímat i obyčejného mravence, dali by si pozor, aby nerozkopli houbu...

Existuje i pro přírodu zapálený typ lidí – ochránci přírody. Určitě je jejich práce záslužná, ovšem otázkou je, zda jde všechno splnit. Například ochrana žab, při jejich migraci. Sice se žáby nedostanou na silnici, ale už pár let nacházíme v okolí cest kusy igelitu od zábran, které tam jejich ochránci staví.

Příroda nepotřebuje naši pomoc, potřebuje pouze prostor, aby si pomohla sama. To my, lidé, naopak potřebujeme její pomoc.

Vojtěch Fučík, 8.B

Na listopadu se mi líbí, jak najednou svět začne zářit barvami celého spektra teplých barev. Listy se začnou zbarvovat, a proto vám přijde procházka lesem, jako byste se objevili v obraze, hrajícím barvami, které jste ještě nikdy neviděli. Jste jako malé dítě, bloudíte svojí myslí ve vzpomínkách z dětství, jak skáčete do hromad listů a smějete se.

Na listopadu se mi líbí, že také vzpomínáme na zesnulé, na všechny, kteří již odešli z tohoto světa a my je milovali. Zajdeme je navštívit na hřbitov a necháme tam pár darů jako vzpomínku na ně.

Na listopadu se mi nelíbí, když se obloha zatáhne a začne pršet a vy musíte zůstat v domě zavření a nemůže jít ven. Obloha se zbarví do šeda a vše se zdá smutnější. Na zemi se tvoří kaluže a vše je mokré a špinavé. Takže vy zůstanete doma, zapálíte oheň v krbu, uvaříte si čaj, zababušíte se do deky a čtete knihu. Necháte se vtáhnout do příběhu knihy a tak přečkáte deštivý den. A to se mi zase líbí.

Alžběta Krupíková, 8.B

Barevný a krásný, avšak také chladný a plný nástrah, to je listopad. Listů všemožných odstínů rudé, žluté či dokonce i fialové se houpe ve větru společně s kapkami deště, které se třpytí a padají z nebes jako by se snažily ve své kráse předehnat ostatní. Padají do průzračných kaluží, kde se snad chytanou

za ruce, a vítr si pohrává s vodní hladinou louží jako dítě, které do ní v barevných holínkách skočí, zatímco na něj maminka z dálky křičí, ať se nenamočí, a tatínek se tomu jen směje pod knírkem.

Společně s barevným listím se ze stromů řítí i kaštiny všech velikostí, z nichž děti vytváří různá zvířátka, a dospělí zase nadávají, protože po nich kloužou nebo jim padající kaštan na hlavě nechráněné čepicí způsobí pěknou modrou bouli.

Poté, co se rodiče konečně vrátí z práce do tepla domova, je jejich děti ještě vytáhnou od krbu plného žhavých, mihotavých plamínek ven na poorané pole, plné bahna lepícího se na jejich zrovna umyté boty, pouštět papírové draky, kteří vlají ve větru, jakoby se snažili proti němu bojovat, a jejich šňůrky se pak musí celý večer rozmotávat.

Semínka velkého množství rostlin se uhnízdí v hliněné peřince, ptáci se už odstěhovali za teplem na jih, do míst, kde slunce déle svítí, netopýři se schovali do temných jeskyní a medvědi se uchylují k dlouhému zimnímu spánku, ve kterém zůstanou až do jara.

Adéla Škárková, 9.B

Koncem každého roku vždy přichází listopad. Je to poslední podzimní měsíc v roce. Dny bývají krátké a noci naopak dlouhé. Probouzím se do mlhavých, pochmurných, tmavých rán a vracím se domů při západu slunce.

Příroda zbarvená do zlaté, červené, hnědé, okrové a oranžové se začíná zbavovat veškeré své krásy a pomalu upadá do spánku. Ze stromů už opadaly i poslední listy a zvířatům, která se nezazimovala, narostl huňatý kožich, který je bude chránit celou zimu. A přichází první mrazíky. Trnky pomalu fialoví a šípky už úplně zmrzly.

Listopad mám docela ráda, ale nebaví mě věčný déšť a bláto a dny, kdy vůbec nevyjde slunce. Některé dny se mi vůbec nechce vstávat z postele, protože mám pocit, že je pořád ještě noc. Kvůli nízkým teplotám musím nosit hodně vrstev oblečení. Jelikož je špatné počasí, nemůžu dělat spoustu venkovních aktivit, jako jsou například některé sporty nebo chození ven s kamarády.

Na druhou stranu se mi moc líbí, když můžu celé odpoledne sedět doma s teplým čajem a číst si pod dekou nějakou knihu anebo sledovat filmy a seriály. K listopadu podle mě patří i jablečný štrůdl s vůní skořice a teplý mošt. Ráda nosím teplé chlupaté svetry.

Koncem listopadu přichází advent a já se už pomalu začínám těšit na Vánoce.

Barbora Holzerová, 8.B

Na listopadu se mi líbí, jak se krajina připravuje na zimu. Netopýři, sysli nebo například ježci uléhají k zimnímu spánku a listy stromů se zbarvují do nádherných barev. Podzim není nudný a šedivý, právě naopak.

Zářivě červené, žluté a oranžové barvy listů na stromech dodávají energii do mlhavého rána. Tyto nádherné listy postupně opadávají, a tak je plno barev i na zemi. Příroda se nám snaží naznačit, že se blíží zima.

Pomalou, ale jistě se ochlazuje, a tak se začínají nosit kabáty, mikiny a šály. Popijíme teplé nápoje, jako jsou čaj nebo kakao, a dospělí si začínají vařit svažené víno. Celý dům tak provoní hřebíček, skořice a badyán. A jak asi všichni víme, po tomto měsíci nám přichází Vánoce.

Na listopadu se mi naopak nelíbí ta jeho zasmušilá tvář. Ne všechny dny jsou posvícením, jak se říká. Ne vždy jsou tedy listopadové dny tak barevné, venku je pochmurné počasí. Ráno, když vstaneme, tak z okna vidíme jen mlhu. Můžeme mít špatnou náladu, ve škole se taky dařit nemusí, většinu času prší, sem tam vysvitne sluníčko, ale nestačí nám to.

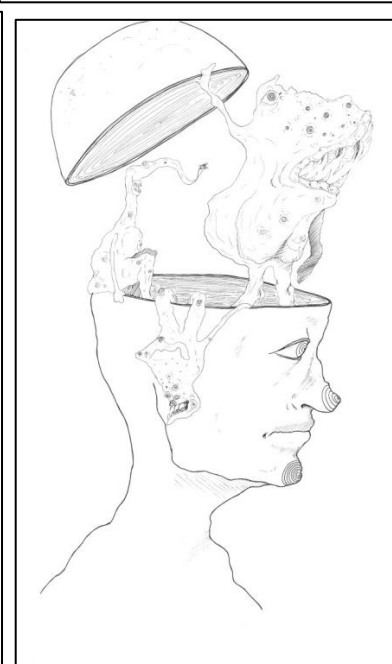
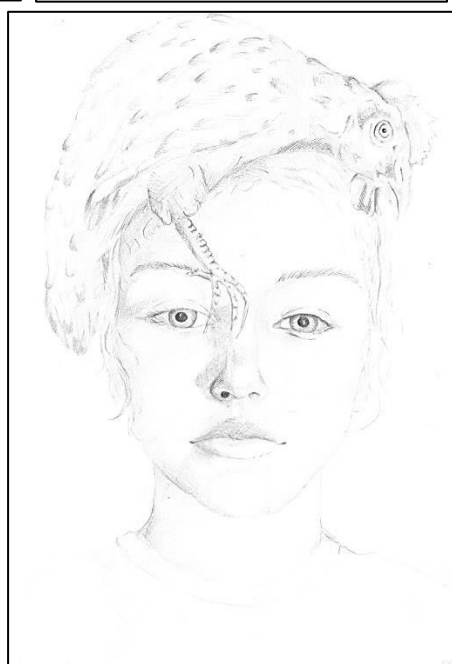
Podle mě je toto období jako aprílové. Jednou je pět stupňů, potom deset nad nulou a někdy zase může teplota venku spadnout až pod nulu.

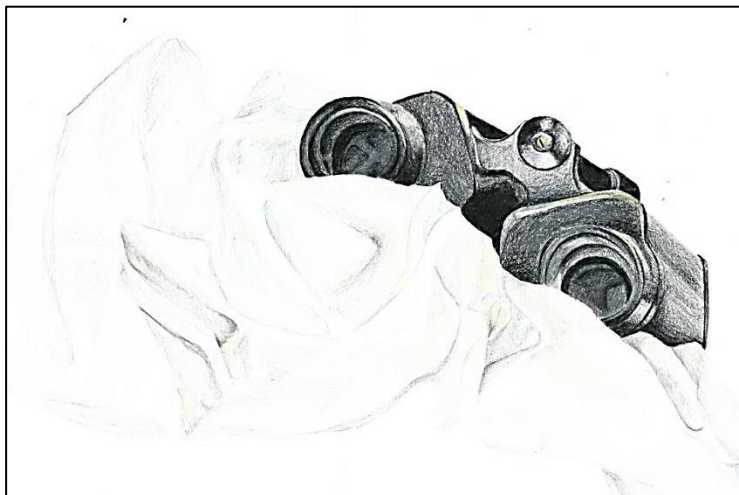
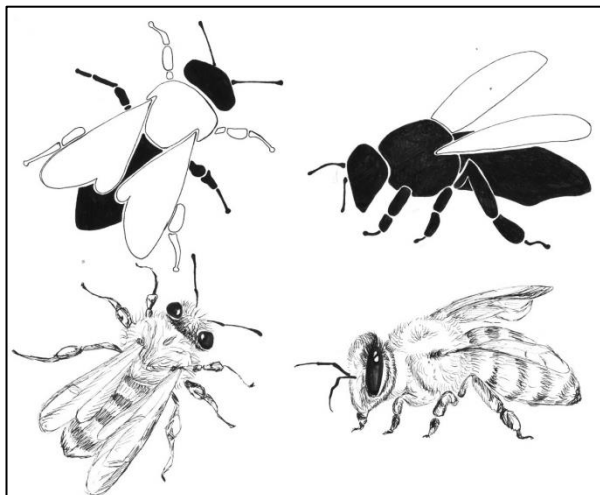
I přes uvedené nedostatky – každý měsíc přece nějaké má – je listopad jeden z mých nejoblíbenějších měsíců v roce.

Ella Havlová, 8.B

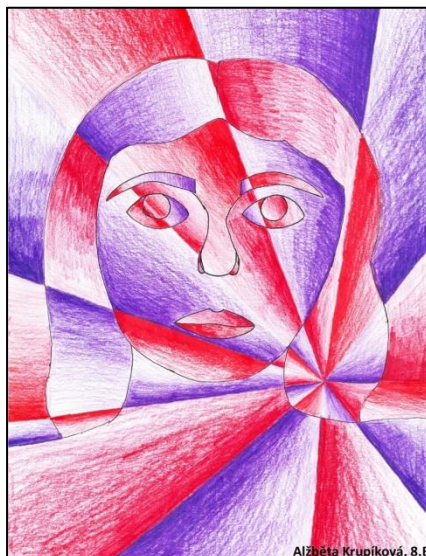
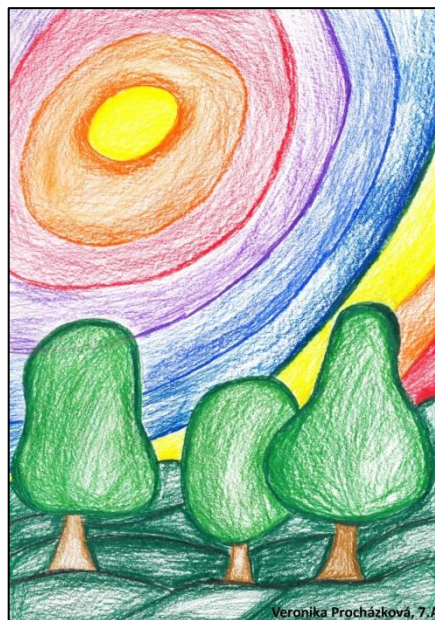
KRESBY K TALENTOVKÁM

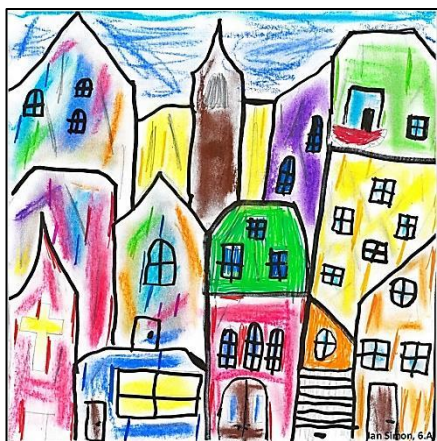
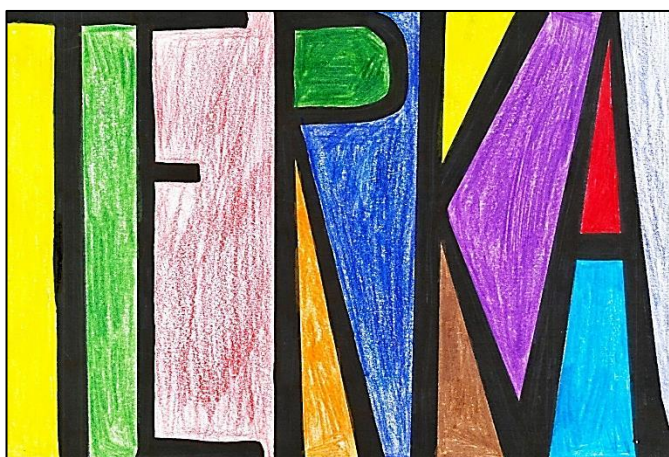
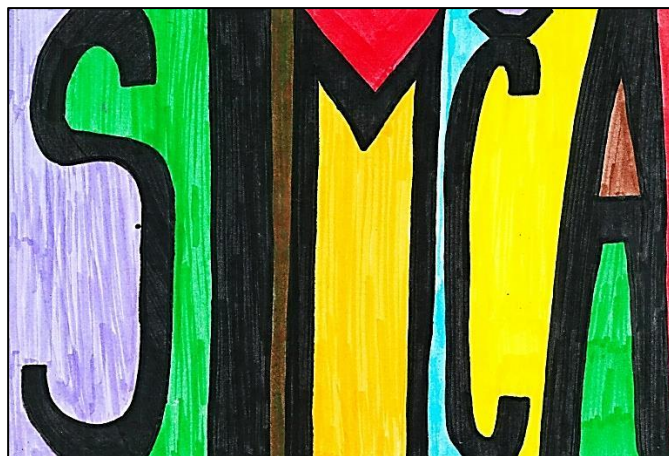
Každý rok se několik deváťáků pokouší dostat na umělecké školy s výtvarným zaměřením a ne vždy jsou všichni úspěšní, ono to totiž není tak jednoduché, jak to vypadá. Nestačí si myslet, že je kreslení baví a že jim jde. Musejí prokázat svůj talent u talentových zkoušek a ještě projeviti znalosti týkající se výtvarného umění. A jak se říká: „Šťěstí přeje připraveným.“ – proto je dobré kreslit a kreslit. Podívejte se, jak se připravovala Adéla Škárková z 9.B.

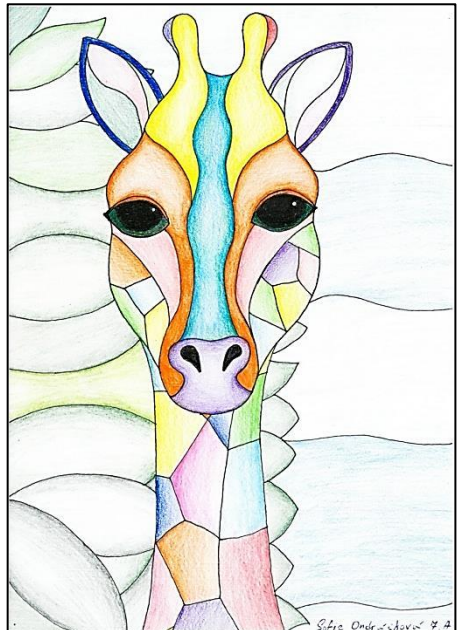
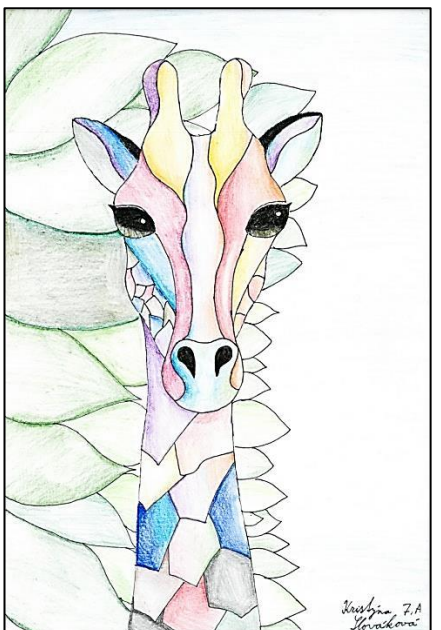
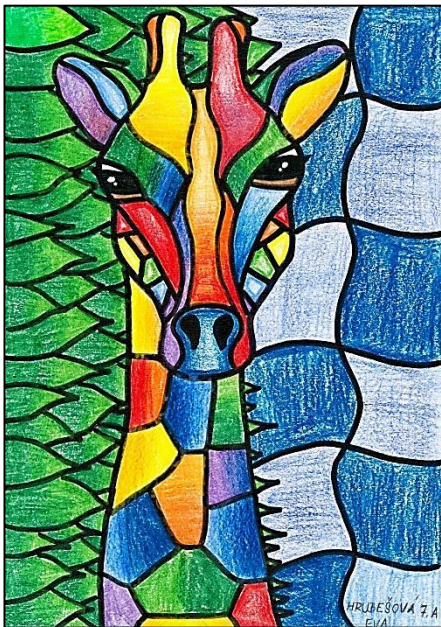
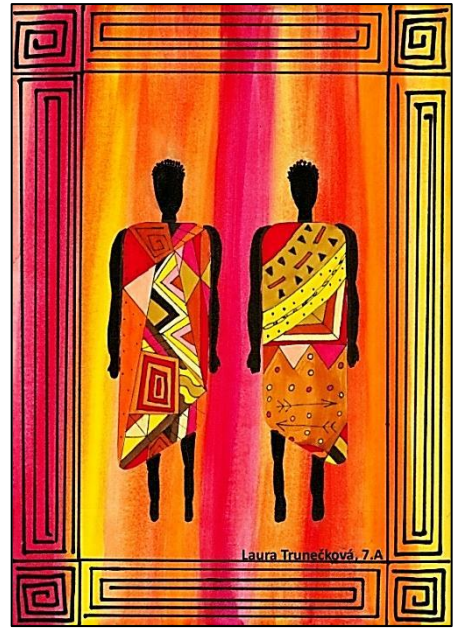
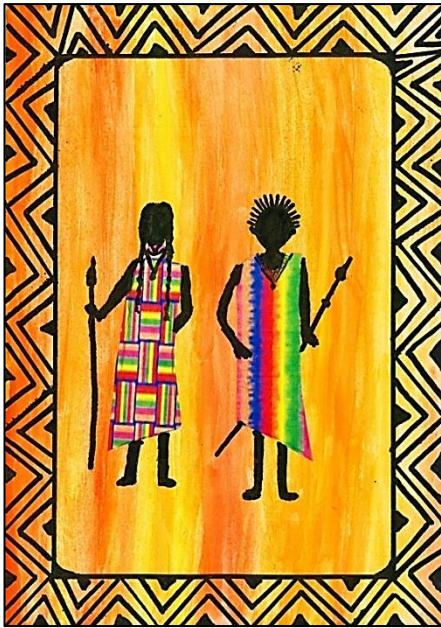

OBRÁZKY Z HODIN VÝTVARKY

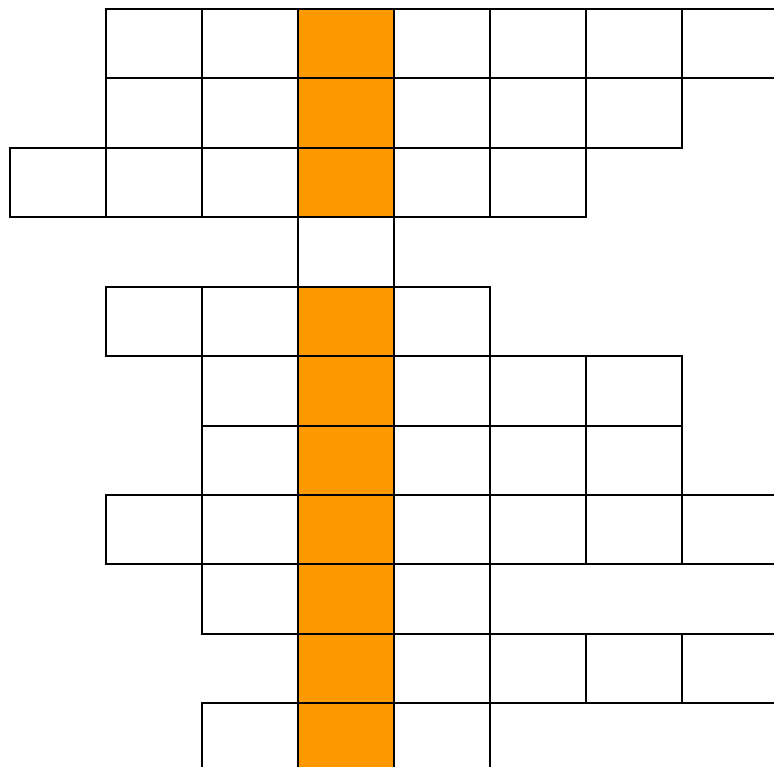

KŘÍŽOVKY

„Opravdu mi přineseš nové bubny?“ ptá se Pepíček Santy.

Odpověď: „Ano, protože tví rodiče letos opravdu (tajenka)

Stát sousedící s ČR na západě

Osmý slovní druh

Osmnáct + dva = ???

První vyjmenované slovo po Z

Slouží k odemykání

Hlavní město Japonska

Máma mé mámy

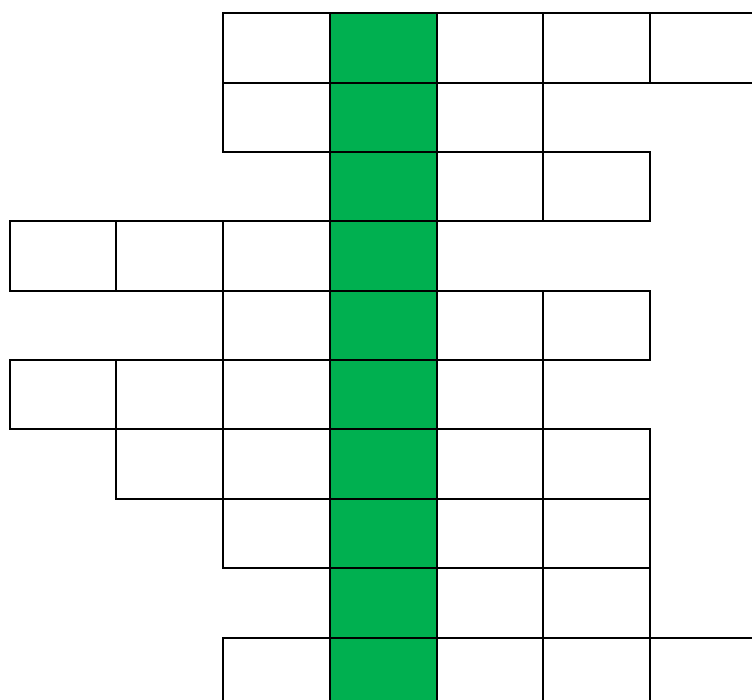
Světová strana

První měsíc v roce

Anglicky prase

„To musíš furt hrát karty a chodit do hospody?“ zlobí se manželka.

„Nemusím, já to dělám(tajenka).“

Co vidíme v zrcadle

Má 12 měsíců

Anglicky včela

Druhý měsíc v roce

Anglicky růže

Dává mléko

Budova, kde se učí

Druhé vyjmenované slovo po L

Opak dne

..., moře, kuře, stavení

Karolína Chalupská, 6.A

PÁR VTIPŮ NA ZÁVĚR

JAK DÁT KOČCE PILULKU

1. Vezměte kočku do levé ruky do polohy, jako byste drželi dítě. Umístěte pravý ukazováček a palec do skusu kočičí tlamy. Vezměte prášek, a jak kočka otevře tlamu, vložte do ní prášek a nechte kočku, aby zavřela tlamu a polkla.
2. Vytáhněte kočku zpoza pohovky a seberte prášek z podlahy. Vezměte kočku do levé ruky a opakujte proces.
3. Přitáhněte kočku z ložnice a vlhký prášek zahodte.
4. Vezměte si nový prášek z balení, pevně uchopte kočku za přední packy. Silou otevřete čelisti a vtláčte pravým ukazováčkem prášek do tlamky. Držte tlamu zavřenou, než napočítáte do deseti.
5. Vytáhněte prášek z akvária a kočku ze skříně. Zavolejte si pomoc.
6. Klekněte si na podlahu s kočkou zaklíněnou mezi kolena. Pevně uchopte přední a zadní packy kočky. Ignorujte její hluboké vrčení. Požádejte pomocníka, aby kočku jednou rukou podržel hlavu a druhou rukou kočku vsunul dřevěné pravítko do tlamy. Nechte prášek sklouznout po pravítku při rázném tření hrdla kočky.
7. Vyjměte kočku ze zmuchlaných záclon. Vezměte nový prášek z balení. Poznamenejte si, že máte koupit nové pravítko a záclony. Opatrně zameťte rozbitý porcelán z krbu a uložte ho stranou pro pozdější slepení.
8. Zabalte kočku do velkého ručníku a poproste pomocníka, aby kočku chytil tak, aby mu její hlava koukala z podpaždí. Vložte prášek na konec brčka. Tužkou otevřete kočku tlamu a foukněte do brčka.
9. Ověřte si, zdali prášek není pro člověka škodlivý. Vypijte sklenici vody, abyste zahnali pachů z úst. Ošetřete obinadlem pomocníkovu podpaždí a odstraňte vodou s mýdlem krev z koberce.
10. Přivlečte kočku ze sousedovic kůlny. Vezměte nový prášek. Položte kočku do skříně a zavřete dveře tak, aby jí koukala jen hlava. Lžící otevřete kočku tlamu. Pomocí gumičky vystřelte kočku do krku prášek.
11. Z garáže si přineste šroubovák a přišroubujte dveře skříně zpět k pantům. Přiložte si na tvář studený obklad a zkontrolujte si, kdy jste byli naposledy očkovaní proti tetanu. Vyhodte své tričko a přineste si z ložnice nové.
12. Zavolejte hasiče, aby vám přinesli kočku ze stromu přes ulici. Omluvte se sousedovi, který naboural do plotu, když se vyhýbal kočce, a vezměte poslední prášek z balení.

13. Šňůrou na prádlo svažte kočce přední nohy se zadními a pořádně ji připevněte k noze jídelního stolu. V garáži si najděte odolné rukavice, otevřete kočce tlamu malým francouzským klíčem. Strčte prášek do tlamy spolu s velkým kusem masa. Podržte hlavu ve svislé poloze a spláchněte prášek půllitrem vody.

14. Nechte se odvézt do nemocnice. Sedíte potichu, než vám doktor zašije prsty, předloktí a vyndá zbytky prášku z pravého oka. Cestou domů se zastavte v obchodě s nábytkem a kupte nový stůl.

15. Počkejte, až Spolek pro ochranu zvířat odveze kočku a zavolejte do místního Zverimexu, jestli nemají nějaké křečky...

Poslední slova v životě chemiků:

- ❖ „A teď test chuti...“
- ❖ „A teď s tím trochu zatřes...“
- ❖ „Ve které sklenici byla moje minerálka?“
- ❖ „Toto je zcela bezpečný experiment...“
- ❖ „Nyní můžete ochranné okno odebrat...“

Paní učitelka ve škole: „Pepíčku, to už je tento týden počtvrté, co jsi přišel pozdě! Víš, co to znamená?“
Pepíček: „Hmm, že je čtvrtek, paní učitelko?“

Učitel: „Pepíčku, co se dělo v roce 1 000 let př. n. l.?“
Pepíček: „No za 1 000 let se měl narodit Ježíš.“

Blondýnka se usadí v letadle. Za chvíli k ní přijde fešný chlapík a povídá: „Promiňte, slečno, ale toto sedadlo je moje.“

Blondýnka: „Dej si odpich, mladej, takový blbý finty znám... Neotravuj!“
Chlapík pokrčí rameny a prohodí: „No, tak si to letadlo nastartuj sama.“

Letí vrána lesem a narazí hlavou do stromu. Chvilí sedí, přemýšlí, pak začne zkoušet: „Ku-ku... ne, hú-hú? Píp píp? Do háje, jak to bylo?“

„Pepíčku, nastav dlaň,“ povídá babička a otevírá sklenici s bonbony.
„Tati, nastav dlaň ty,“ řekne Pepíček a otočí se na otce.

Babička se podiví. „Copak ty nemáš rád bonbony?“
„Mám, ale tatka má větší ruce!“

Maminka s šestiletým synkem jedou vlakem.
„Mami, můžeš mi říct, jak se jmenovala ta stanice, kterou jsme právě projížděli?“ vyzvídá chlapec.
„A kvůli tomuhle mě budíš? Není to jedno?“ zamumlá rozespale matka.
„Vůbec to není jedno. V té stanici jsem totiž upustil z okna tvou kabelku!“ odpoví synáček.

„Pepíčku, proč jsi nakreslil tátovi zelené vlasy?“
„Já totiž nemám plešatou pastelku...“

Karolína Zemanová, 8.B, Adam Andrš, 6.A, zdroj: vtipy.net, mimibazar.cz/

Řešení křížovek: 1. – moc zlobili, 2. – dobrovolně.

PŘIPRAVUJEME SPECIÁL O ŠKOLNÍCH VÝLETECH.

„VÝLETNÍK“ VÁS BUDE ČEKAT 1. ZÁŘÍ 2023 VE VAŠÍ TŘÍDĚ.

